

være med til at underminere grundlaget for rekutteringen til Taleban.

Jeg må sige, at jeg på alle måder er uenig i hr. Rune Lunds forslag, og jeg vil slutte af med at sige, at hr. Rune Lunds udsagn om, at de danske soldater er ofret forgæves, er uanstændigt. Og hr. Rune Lunds udsagn om, at han ikke støtter kampvogne til Afghanistan, viser bare, at hr. Rune Lund ikke støtter, at de danske soldater får de bedste muligheder for at løse deres opgave, og at de får den bedst mulige beskyttelse. Derfor er jeg hundrede procent uenig i det, som hr. Rune Lund sagde, med undtagelse af at det på sigt selvfølgelig ikke kun er en militær løsning. Der skal både en militær, en civil og en politisk løsning til i Afghanistan.

Lidt bedre forholder det sig med hr. Holger K. Niensens indlæg. Der var nogle spørgsmål, som jeg selvfølgelig synes er relevante for hr. Holger K. Nielsen at stille, og som jeg her vil forsøge at svare på.

Hr. Holger K. Nielsen henviser til indstillingen fra Forsvarskommandoen fra april 2007 og siger bl.a., om det ikke stadig er uheldig signalgivning, og om det ikke stadig er sådan, at tingene hidtil ikke har virket, og om ikke de ulemper, der er beskrevet, stadig væk er der. Som jeg sagde under førstebehandlingen: Jeg medgiver hr. Holger K. Nielsen, at ulemperne jo stadig er der. Det er jo ikke sådan, at det nu lige pludselig er et godt signal. Det er heller ikke sådan, at de ulemper, der bliver beskrevet omkring logistik og andet, er forsvundet. Min pointe skal bare være følgende: Det er sådan, at jeg har den militærfaglige rådgivning fra forsvarrets øverste ledelse. Og det er sådan, at siden april 2007 har den danske bataljon – det bliver nu en bataljon – fået en selvstændig opgave. Det betyder, at fra at være underlagt en britisk bataljon, så bliver man nu en dansk bataljon, dvs. man får selvstændige opgaver. Og der kan det være fornuftigt, at den danske bataljonschef, den danske oberst på stedet, får et våben, som han så at sige selv kan bestemme over og ikke skal spørge nogen om at bruge, og som er større end det, som hedder en 12-7, der er et tungt maskingevær. Et tungt maskingevær har en rækkevidde på op til ca. 1,5 km. De kampvogne, Leopard 2, vi sender ud, har en rækkevidde på over 4 km, det vil sige at man i visse tilfælde kan forbedre beskyttelsen. Samtidig er en Leopard 2-kampvogn også en observationsplatform.

Det, som det handler om nu, er, at forsvarrets øverste ledelse har vurderet, at fordelene ved

udsendelse af kampvognene er større end ulemperne. Men jeg medgiver hr. Holger K. Nielsen, at ulemperne jo stadig væk er der. Det er jo ikke sådan, at det er problemfrit at køre rundt i en kampvogn i Afghanistan, som vel kører 300-600 m på en liter brændstof. Det giver sig selv, at der er nogle logistiske udfordringer, og de er der stadig væk.

Hr. Holger K. Nielsen spørger om samarbejdet med canadierne. Det er sådan, at vi ikke har et formaliseret samarbejde med canadierne nu, men når vi sender fire kampvogne ud, er det selvfølgelig med det logistiske udstyr, således at kampvognene fungerer. Det er jo klart, at det er et hårdt terræn og hårde klimatiske forhold, men der er det sådan, at vi udnytter nogle af de erfaringer, som canadierne har gjort, ligesom vores kampvogne i øvrigt har været på øvelse i udlandet under klimatiske forhold og varmekforhold, som ligner dem, de bliver udsat for i Afghanistan.

Jeg synes måske, at det er at tage munden for fuld at sammenligne Afghanistan med Vietnam. Med al respekt, vi sender fire kampvogne derned, hvoraf den ene er i reserve. De er noget, vi giver til obersten, således at obersten kan beslutte sig for at bruge dem. Der står jo ingen steder, at han skal bruge dem hele tiden. Han *kan* bruge dem, og det er efter indstilling fra forsvarret. Der er mange ting, jeg skal klogge mig på som politiker og minister. Men jeg er helt tryk ved, at den militærfaglige rådgivning kommer fra forsvarrets øverste ledelse; det er ikke mig, der som politiker eller som minister skal iklæde den danske hær de nødvendige uniformer og uniformsgenstande. Det skal folk, der er klogere på det område end jeg. Derfor har jeg ingen problemer med at bakke op og sørge for politisk opbakning til den indstilling, som forsvarrets øverste ledelse har givet.

Hr. Holger K. Nielsen forholder sig til det med pengene. Jeg medgiver hr. Holger K. Nielsen, at 23 mio. kr. er mange penge. Hr. Holger K. Nielsen spørger, hvordan vi kan gøre det. Ved sidste forsvarsforlig blev der afsat et beløb på § 35, som er til dansk forsvars deltagelse i internationale operationer, og den bruger man så populært sagt af. Den går jo aldrig helt i nul; der kan være et lille plus hen på året. Det er således, at vi faktisk kan afholde de 23 mio. kr. inden for § 35, men som jeg også sagde til hr. Holger K. Nielsen under sidste behandling: Hvis det var således, at forsvarrets øverste ledelse sagde, at der nu er et behov for kampvogne, og jeg ikke